

بسمه تعالی

گل واژه نیایش دکتر غفرانی

جلسه ۴۳ - ۱۳۹۴/۰۱/۲۴

قُل:

هو: (۱) الله احد (۲) الله الصمد

(۳) لم یلد (۴) و لم یولد

(۵) و لم یکن له کفوا احد

هرچیزی آیه و نشانه است و هر " نشانه " اشاره به ((چیزی)) است پس هر چیزی به ((او)) اشاره می کند :

(۵۸ / مجادله / ۷)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا آيَا ندانسته‌ای که خدا آنچه را که در آسمانها و آنچه را
يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةُ إِلَّا هُوَ که در زمین است می‌داند هیچ گفتگوی محرمانه‌ای
سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا میان سه تن نیست مگر اینکه او چهارمین آنهاست و نه
كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ میان پنج تن مگر اینکه او ششمین آنهاست و نه کمتر
عَلِيمٌ (۷) از این [عدد] و نه بیشتر مگر اینکه هر کجا باشند او با

آنهاست آنگاه روز قیامت آنان را به آنچه کرده‌اند آگاه

خواهد گردانید زیرا خدا به هر چیزی داناست (۷)

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ غَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ اوست‌خدایی که غیر از او معبودی نیست داننده
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (۲۲) غیب و آشکار است اوست رحمتگر مهربان (۲۲)

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ اوست‌خدایی که جز او معبودی نیست همان
الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ فرمانروای پاک سلامت [بخش و] مؤمن [به
حقیقت‌حقه خود که] نگهبان عزیز جبار [و] متکبر
[است] پاک است‌خدا از آنچه [با او] شریک
می‌گردانند (۲۳)

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى اوست‌خدای خالق نوساز صورتگر [که] بهترین نامها
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ [و صفات] از آن اوست آنچه در آسمانها و زمین
است [جمله] تسبیح او می‌گویند و او عزیز حکیم
است (۲۴)

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَهُوَ اوست آن کس که در میان بی‌سوادان فرستاده‌ای از
وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ خودشان برانگیخت تا آیات او را بر آنان بخواند و
لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۲) پاکشان گرداند و کتاب و حکمت بدیشان بیاموزد و
[آنان] قطعاً پیش از آن در گمراهی آشکاری بودند (۲)

وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۳) و [نیز بر جماعت‌هایی] دیگر از ایشان که هنوز به آنها نپیوسته‌اند و اوست ارجمند سنجیده‌کار (۳)

(۲ / بقره / ۲۹)

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَىٰ أَوْسَطِ الْأَرْضِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ شما آفرید سپس به [آفرینش] آسمان پرداخت و هفت آسمان را استوار کرد و او به هر چیزی داناست (۲۹)

(تغابن آیه ۲)

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۲) اوست آن کس که شما را آفرید برخی از شما کافرند و برخی مؤمن و خدا به آنچه می‌کنید بیناست (۲)

(۱ تا ۴ سوره مبارکه حدید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ آنچه در آسمانها و زمین است خدا را به پاکی می‌ستایند و اوست ارجمند حکیم (۱)
لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست زنده می‌کند و

شَيْءٍ قَدِيرٌ (۲)

می‌میراند و او بر هر چیزی تواناست (۲)

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ اوست اول و آخر و ظاهر و باطن و او به هر چیزی

داناست (۳)

(۳)

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اوست آن کس که آسمانها و زمین را در شش هنگام

اَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ آفرید آنگاه بر عرش استیلا یافت آنچه در زمین درآید

مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ و آنچه از آن برآید و آنچه در آن بالارود [همه را]

مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۴) می‌داند و هر کجا باشید او با شماست و خدا به هر چه

می‌کنید بیناست (۴)

(۲۳ و ۲۴ سوره مبارکه ملک)

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ بگو اوست آن کس که شما را پدید آورده و برای شما

قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ (۲۳) گوش و دیدگان و دلها آفریده است چه کم

سپاسگزاری (۲۳)

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُخْشَرُونَ (۲۴) بگو اوست که شما را در زمین پراکنده کرده و به نزد او

[است که] گرد آورده خواهید شد (۲۴)

ترجمه سوره ی مبارکه اخلاص

(۱) قُلْ : هُوَ، الله احد : باورم باشه و این باور را با تمام وجود ابراز کنم

- ابراز کن که ((الله)) (آن آشنا و مطلوب عقل و قلب و فطرت همه) ، یگانه است

((اگر بصیرت به وجود بیاید دیگر خلقی را نباید دید ذکر یونسیه " لا اله الا انت = تو " آنقدر به مقام شهود رسیده است که تو را فقط می بیند))

قل = اعلان / ابراز / اعلام

(۲) الله الصمد

آن ((الله)) ذاتی بی نیاز و بیکرانه و نا محدود و ((پُر)) است

خدا نا محدود و بی نهایت است اول و آخر است هیچ حدی قابل تصور برایش نیست .

(۳) لم یلد (۴) و لم یولد

او والد مولود نیست (از چیزی گرفته نشده و چیزی هم از او جدا نشده)

تولید نشده و تولید هم نکرده است .

بنابراین ما جلوه ای هستیم . ما وجود مرآتی داریم ما عکس آیینه هستیم ما هم جلوه ای از اسماء و

صفاتش هستیم اما در کمال به آن اسماء صفات می باشیم

(۵) و لم یکن له کفوا احد

موحد : از همسر، پزشک ، دارو ، آب ، غذا ، پول و مردم بهره می برد اما فقط خداوند را رازق ، شافی ،

محیی ، منیر، ساقی ، هادی و ((موثر)) می بیند

ولی

مشرك با آنكه ((خدا را قبول دارد)) اما آب ، غذا ، پول ، پزشك ، پارتى ، دارو ، همسر ، و تلاش خودش را هم ، در ((رفع يا كاهش گرفتارى هايش)) ، ((موثر)) مى پندارد .

چند پرسش =

- ۱) در قرائت سوره ی توحید ، فراوان توصیه و تاکید شده ، چرا ؟
 - ۲) آیا نمازگزاران ((یگانگی خالق و یکتایی خدا)) را باور ندارد ؟
 - ۳) تکرار این سوره در هر روز باید ((چه انحرافی)) را اصلاح کند ؟
 - ۴) هیچ مسلمانی والد یا مولود بودن و همسر داشتن را به خدا نسبت نداده پس چرا هر روز باید این ادعا را انکار و این انکار را تکرار کند ؟
 - ۵) چرا قرائت این سوره با قرائت یک سوم قرآن برابری می کند ؟
 - ۶) توحید و اخلاص یعنی چه ؟
 - ۷) دو عنوان توحید و اخلاص چه ارتباطی با این سوره دارند ؟
- آیت الله بهجت = آنچه معاویه و یزید بالفعل داشتند ما بالقوه داریم خیلی به خود مغرور نشویم . این طور نیست که آن ها از جهنم آمده باشند و ما از بهشت به خدا پناه ببریم !!!
- یکی دیگر از سوره ها که قرائت آن در نماز بسیار تاکید شده ، قرائت سوره ی ((والعصر)) است .
- {متن سوره عصر آورده شود }
- سوال= سفارش به حق چرا ؟
- فرق مهم انسان با سایر مخلوقات در چیست ؟

قرآن می فرماید : قد جعل الله لكل شيء ((قدر)) سوره مجادله

قدر و حق جماد و گیاه و حیوان و جن و ملک "برابر" است .

آنها همان کار ثابتی را انجام می دهند که برایشان ((معین)) شده است .

اما انسان تنها مخلوقی است که ((قدر)) او از ((حق)) او ، بیشتر است .

قدر < حق

انسان " توانایی هایی " دارد که ((حق ابراز یا کتمان)) آنها را ندارد .

لذا هر بد اخلاقی و نزاع و جنگ و قهر و طلاق میان تمام افراد بشر در طول تاریخ ((ریشه اش))

رعایت نشدن ((حق)) است .

پرسش اول: شما حق ندارید؟؟

حق یعنی: اجازه

در رسانه ها و کتابهای مختلف گفته می شود که ((حق هر فرد)) برابر است با ((تکلیف دیگران)) و

بالعکس که عامل لجاجت میان افراد می شود .

در حالی که ((حقوق هر فرد)) از منظر قرآن ، مجموعه مجوزها و تکالیف و حدود و حریم و گلیم فرد و

بایدها و نبایدهای خود اوست و او خودش باید آنها را بشناسد و قبل و بیش از دیگران رعایت کند .

نمونه آیتی که حق و تکلیف را ((برابر)) می دانند :

(۲/بقره/۲۳۶)

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ كُنَّ زَانِيَاتٍ فَكُنَّ نَجِسَاتٍ إِنْ تَابُوا وَآمَنُوا بِمَا ظَلَمُوا فَسَدِّدْ لَهُنَّ صُدُوقَهُنَّ فِي طَلَاقِهِمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّهُنَّ مِنَ الْبَيْعِ بِغَيْرِ طَلَقٍ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُ اللَّهُ عِبَادَهُ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَلْعَنُ اللَّهُ نَفْسًا ظَلِمَتْ وَلَٰئِكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 تَفَرِّضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرَهُ وَعَلَى الْمَهْرِ أَيْضًا كَمَا هُوَ فِي الْوَسْطِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 الْمُقْتَرِ قَدْرَهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ
 نیست و آنان را به طور پسندیده به نوعی بهره‌مند کنید
 [توان] خود و تنگدست به اندازه
 [اوسع] خود [این کاری است] شایسته نیکوکاران
 (۲۳۶)

(۲/بقره/۲۴۱)

وَلِلْمُطَلَّقاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ (۲۴۱) و فرض است بر مردان پرهیزگار که زنان طلاق داده شده را بشایستگی چیزی دهند (۲۴۱)

پرسش دوم: چه کارهایی ((اجازه)) لازم دارد؟؟

چون تمام مردم جهان فرزندان یک پدر و مادر و مسافرین یک کشتی و دائما با هم در تماس و تعاملند پس هر ((حرف و رفتار)) آنها، خواه نا خواه ، در وضع تمام مردم جهان "داخلت" دارد.

(۵۰/ق/۱۸)

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ (۱۸) آدمی [هیچ سخنی را به لفظ در نمی‌آورد مگر اینکه مراقبی آماده نزد او [آن را ضبط می‌کند] (۱۸)

پس هر حرف و نظر و رفتاری باید با ((اجازه)) و مجاز باشد که اگر با ((اجازه نباشد)) سعادت فرد ((متجاوز)) را مختل و دیگران را به زحمت می اندازد

(۴۰/مومن/۷۵)

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ وَ اِگر ايشان را ببخشاييم و آنچه از صدمه بر آنان آوارد يَغْمَهُونَ (۷۵)
آمده] است برطرف كنيم در طغيان خود كوردلانه
اصرار مي ورزند (۷۵)

(۴۲/شوری/۴۴)

وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مَنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ وَ هر كه را خدا بي راه گذارد پس از او يار او ياوراي لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ (۴۴) نخواهد داشت و ستمگران را مي بيني كه چون عذاب را بنگرند مي گویند آيا راهي براي برگشتن [به دنيا] هست (۴۴)

پرسش سوم: آیا حق "گرفتني" است يا "دادني"؟؟؟

پرسش چهارم: حق كيست؟؟

(۲۲/حج/۶۱)

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اِین بدان سبب است كه خدا شب را در روز درمي آورد اللَّيْلَ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ (۶۱) و روز را [انيز] در شب درمي آورد و خداست كه شنوای

بیناست (۶۱)

چرا خدا حق است؟؟

زیرا فقط خداوند ۱-((خالق)) ۲-((مالک)) ۳-((مُعِمْ)) ۴-((ارباب)) است .

پس در پاسخ به پرسش دوم باید گفت : ((حق خودِ خدا)) است . و ((خداوند)) گرفتنی یا دادنی نیست .

بلکه ((حق و حدود)) را همه باید ((رعایت)) کنند .

پرسش پنجم : حق هر مخلوقی را کی تعیین می کند ؟؟

فقط خداوند .

چون ۱-خالق ۲- مالک ۳- مُنعم ۴- ارباب هر مخلوقی است .

(۲/بقره/۲۴۷)

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (٢٤٧)

برتری داده و او را در دانش و [نیروی] بدنی بر شما

برتری بخشیده است و خداوند پادشاهی خود را به هر
کس که بخواهد می‌دهد و خدا گشایشگر داناست
(۲۴۷)

پس حتی پیامبر اکرم (ص) ((سیزده سال)) ((اجازه)) ندارد ((بدون اجازه)) از خودش ((دفاع)) و با
دشمنانش ((جهاد)) کند:

ایات ۳۹ و ۴۰ سوره مبارکه حج

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ
لَقَدِيرٌ (۳۹)

و البته خدا بر پیروزی آنان سخت تواناست (۳۹)

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا
اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتَّتْ صَوَامِعُ
وَبِيعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا
وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (۴۰)

بعض دیگر دفع نمی‌کرد صومعه‌ها و کلیساه‌ها و
کنیسه‌ها و مساجدی که نام خدا در آنها بسیار برده
می‌شود سخت ویران می‌شد و قطعاً خدا به کسی که
[دین] او را یاری می‌کند یاری می‌دهد چرا که خدا
سخت نیرومند شکست‌ناپذیر است (۴۰)

پس: گناه ، عداوت ، فحشاء ، خطا ، معصیت ، سیئه ، جُرم ، ظلم ، کفر ، منکر و همهی رذائل ، در یک چیز مشترک هستند :

در رعایت نکردن حق تجاوز از حدود الهی و انجام کاری خلاف تکلیف .

متأسفانه اکثر مردم جهان ، به ((احکام حقوقی پیامبران الهی)) در باب ((طلاق ، دیه ، ارث ، ربا ، حرام ، نجس و.....)) "اعتراض " و در آنها ((تخلف)) دارند .

متأسفانه کم هستند بانوانی که ((جهاد)) خود را فقط ((همسرداری)) بدانند .

و متأسفانه بسیار کمترند ((مردانی)) که ((حریم بانوان)) را آنطور که شایسته ی آنان است رعایت کنند

پرسش ششم :

حق و حدود هر فرد را کی تشخیص می دهد؟؟

فقط : عقل

چرا؟؟= زیرا اولین مخلوق و سالم ترین مخلوق و نزدیکترین پیامبر الهی برای هر انسانی فقط ((عقل)) است .

خداوند در حدیث قدسی می فرماید : ((أُثِيبُ بِالْعُقُولِ وَ أَعاقِبُ بِالْعُقُولِ))

در قداست عقل همین بس که قرآن ریشه ی " همه ی پلیدیها و رذالتها " را ((رجوع نکردن به عقل)) می داند

(۱۰ / یونس / ۱۰۰)

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ وَ هِیْجَ کَسَ رَا نَرَسَدَ کَهْ جَزَ بَهْ اذْنِ خَدَا اِیْمَانِ بِیاوَرَدِ وَ

عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ (۱۰۰)

[خدا] بر کسانی که نمی اندیشند پلیدی را قرار

می دهد (۱۰۰)

و قرآن شرورترین جنبه را فرد "کر" و "لالی" می داند که به عقل خود رجوع نمی کند :

(۸/انفال/۲۲)

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصَّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ قطعاً بدترین جنبندگان نزد خدا کران و لالانی اند که

(۲۲)

نمی اندیشند (۲۲)

(آیات ۸ و ۹ و ۱۰ سوره ی مبارکه ملک)

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ (۸)

نزدیک است که از خشم شکافته شود هر بار که گروهی در آن افکنده شوند نگاهبانان آن از ایشان

پرسند مگر شما را هشدار دهنده ای نیامد (۸)

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِن أنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ (۹)

تکذیب کردیم و گفتیم خدا چیزی فرو نفرستاده

است شما جز در گمراهی بزرگ نیستید (۹)

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ و گویند اگر شنیده [و پذیرفته] بودیم یا تعقل کرده

بودیم در [میان] دوزخیان نبودیم (۱۰)

(۱۰)

پرسش هفتم :

اعمال انسان در قیامت ((چگونه)) ارزیابی می شوند؟؟

(۷ / اعراف / ۸)

وَالْوِزْنَ يُوزَنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ (۸)
کس میزانهای [عمل] او گران باشد آنان خود
رستگارانند (۸)

(آیات ۶ تا ۱۱ سوره ی مبارکه قارعه)

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ (۶)	اما هر که سنجیده‌هایش سنگین برآید (۶)
فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ (۷)	پس وی در زندگی خوشی خواهد بود (۷)
وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ (۸)	و اما هر که سنجیده‌هایش سبک بر آید (۸)
فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ (۹)	پس جایش هاویه باشد (۹)
وَمَا أَذْرَاكَ مَا هِيَةٌ (۱۰)	و تو چه دانی که آن چیست (۱۰)
نَارٌ حَامِيَةٌ (۱۱)	آتشی است‌سوزنده (۱۱)

(۱۸ / کهف / ۱۰۵)

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ أَرَىٰ آَنَانَ كَسَانِيْ اَنَد كِه آيَات پُروردگارشان و لقای او را
فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا (۱۰۵)

انکار کردند در نتیجه اعمالشان تباه گردید و روز

قیامت برای آنها [قدر و] ارزشی نخواهیم نهاد (۱۰۵)

پرسش هشتم :

حق با کیست ؟؟

هر که ((با حق)) باشد ((حق با)) اوست .

((((عَلَىٰ مَعَ الْحَقِّ مَعَ الْحَقِّ مَعَ عَلِيٍّ))))

پس سهم ما از زندگی به اندازه ای است که ((حق و حدود الهی)) را ، " رعایت " کنیم .

و مهم ترین تلاش برای ترویج اخلاق و فرهنگ اسلامی دعوت همگان به حق و رعایت حق است .

(متن سوره ی عصر آورده شود)

اللهم عجل لوليک الفرج